

til refusion fra staten – afholde en del af udgifterne, mens uddannelse, f.eks. tilbud om et arbejdsmarkedsuddannelseskursus var »gratis« for kommunen. Det er imidlertid ikke hensigtsmæssigt, at valget mellem forskellige typer af aktive tilbud kan være styret af, at visse tilbud er »gratis«, idet valget af tilbud bør bygge på en vurdering af omkostningerne sat i forhold til, hvad der virker bedst i forhold til, at deltagerne kommer i arbejde.

For at rette op på denne u hensigtsmæssighed blev reglerne om finansiering af tilbud ændret i 2000 således, at kommunen skal betale for driftsudgifterne til uddannelser, som gives som tilbud til kontant- og starthjælpsmodtagere. Hermed følges aktiveringsansvar og finansieringsansvar ad.

Omlægningen i 2000 omfattede dog ikke udgifter til uddannelser, som indgår i revalidering. Det betyder, at der kan være væsentlige økonomiske fordele for en kommune ved at vælge at give et uddannelsesstilbud som led i revalidering frem for at give det samme tilbud til f.eks. en kontanthjælpsmodtager. Dette er ikke hensigtsmæssigt, da tilbud om revalidering først bør gives, når andre erhvervsrettede aktiviteter efter lov om aktiv social politik eller anden lovgivning, herunder lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ikke er tilstrækkelige til, at den pågældende kan klare sig selv.

Aftalen om »Flere i arbejde« – finansieringsomlægning

Som en del af aftalen om »Flere i arbejde« indgår det derfor, at kommunerne skal finansiere udgifterne til uddannelse i forbindelse med revalidering med statslig refusion på 50 pct. på samme måde, som de finansierer driftsudgifter til uddannelsesstilbud til andre målgrupper i den aktive beskæftigelsesindsats.

Pligten for kommunerne til at betale for uddannelser fremgår af lovforslagets § 2, hvor der stilles forslag om, at kommunerne fremover også skal betale for uddannelsesudgifterne, når personer under revalidering modtager revalideringsydelse eller starthjælp, og når personer under forrevalidering modtager sygedagpenge, ledighedsydelse eller særlig ydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Forslaget omfatter således ikke revaliderer, som får dækket deres leveomkostninger på anden vis (f.eks. SU), og som får særlig støtte til udgifter, der er en nødvendig følge af uddannelsen eller en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Ved at fritage kommunerne for at betale udgifter til uddannelse i disse situationer, forhindres det, at kommunerne bliver tilbageholdende med at bevilge særlig støtte til revaliderer, som modtager SU.

Aftalen om »Flere i arbejde« omfatter også – som en del af finansieringsomlægningen – en *frilisteordning* med uddannelser til revaliderer inden for områder med mangel på arbejdskraft. Efter aftalen skulle kommunerne fortsat kunne bruge disse uddannelser »gratis«. Formålet har været at tilskynde kommunerne til at give uddannelse på områder med særligt gode beskæftigelsesmuligheder. Formålet er blevet udmøntet som en del af den generelle flaskehalsindsats.

Flaskehalsindsatsen skal i forbindelse med kommunalreformen implementeres i beskæftigelsesregioner/jobcentre, jf. § 42 i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats (lov nr. 522 af 24. juni 2005), og indgår ikke i dette lovforslag.

Som led i denne flaskehalsindsats vil beskæftigelsesregionerne skulle udarbejde en liste over de uddannelser, der med tilskud kan benyttes i flaskehalsindsatsen i beskæftigelsesregionen. Der vil således blive én liste over flaskehalse, der gælder for alle målgrupper i den arbejdsmarkedspolitiske indsats – herunder revaliderer. Der vil hvert år blive afsat midler til at give kommunerne ekstra refusion – udover de sædvanlige 50 procents refusion inden for et rådighedsbeløb – for de udgifter, som kommunerne har haft inden for områder med aktuel eller potentiel mangel på arbejdskraft. Flaskehalsindsatsen vil blive reguleret i en særskilt bekendtgørelse, som træder i kraft 1. januar 2007. De økonomiske og administrative konsekvenser af flaskehalsindsatsen vil blive forhandlet med de kommunale parter.

2. Præcisering af refusion for deltagerbetaling ved revalidering

Efter gældende regler skal staten refundere 50 pct. af en kommunes udgifter til deltagerbetaling efter kapitel 10 om vejledning og opkvalificering i forbindelse med forrevalidering eller revalidering af personer, som er omfattet af § 2, nr. 4 og 5.

Når det gælder kommunens driftsudgifter (hvori også kan indgå deltagerbetaling) til vejledning og opkvalificering i forbindelse med forrevalidering eller revalidering af disse personer, refunderer staten ligeledes 50 pct., men inden for det rådighedsbeløb, som er nævnt i § 118, stk. 1.

Deltagerbetaling kan i nogle tilfælde være et mindre gebyr, men i andre tilfælde et stort beløb, som reelt svarer til en driftsudgift (f.eks. i forbindelse med private ikke SU-berettigede uddannelser).

Det kan i praksis i nogle tilfælde være vanskeligt at skelne mellem, hvornår der er tale om en deltagerbetaling, der skal finansieres på den ene måde, og hvornår der er tale om driftsudgifter, hvori der kan indgå